

ע"פ 36031/09 - אלירז כרמלי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת שבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 18-09-36031 כרמלי נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני:

בפני כבוד השופט אילונה אריאלי
מערערת אלירז כרמלי ע"י ב"כ עו"ד יאיר סטולר, עו"ד ולדי טטלבויים
נגד מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד סופי גראנט, פרקליטות מחוז
משיבה הצפון

פסק דין

1. לפניה ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בנצרת (כב' השופט בסאם קנדלאפט) מיום 2.9.2018 ולפיה נדחתה בקשה המערערת להארכת موعد להישפט (המ"ש 18-08-8944, דו"ח מס' 90508118479, להלן: הדו"ח).

2. ביום 16.4.2017 נשלחה למערערת הודעת תשלום קנס - הדו"ח. צוין שם, כי ביום 29.3.2017 נהגה המערערת ברכבת בכביש 65, בדרך שאינה עירונית עם שטח הפרדה בניו בה מותרת מהירות מרבית של 90 קמ"ש, במהירות של 130 קמ"ש, בנגז לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה. אכיפת העבירה בוצעה באמצעות מצלמה מסוג א'3. צוין בדו"ח כי על המערערת לשלם קנס של 750 ₪ בתוקף 90 ימים, זולת אם תודיעו בתוקף אותו موعد על רצונה להישפט בבית המשפט על העבירה.

3. ביום 28.8.2018 הגיעו המערערת בבית המשפט קמא בקשה להארכת موعد להישפט על הדו"ח. נטען בבקשתו, כי הרכב אمنם רשום על שמה של המערערת, אך הוא משמש גם את בעלה, שהוא מזיקאי המעביר הרצאות במספר מוסדות מדינה והעבירה צולמה כאשר הוא נהג ברכבת, בדרך מאתה הרצאות בצפון, לבitem בתל אביב. לאחר שהגיע הדו"ח, מיהר בעלה של המערערת לשולם, בהיותו אזרח שומר חוק ובידיעו כי הוא ביצע את העבירה, אך הוא לא הבין את משמעות תשלום הקנס בעוד הדו"ח רשום על שם המערערת. מספר חדשים לפני הגשת הבקשה להארכת موعد להישפט, קיבלת המערערת זימון לבצע קורס נהיגה מוגנת, בעקבות צבירת נקודות. בעלה מיהר לפנות למשטרת ישראל בבקשתו להסביר את הדו"ח על שמו, לאחר והוא שניגג ברכבת, אך בסופה של דבר נענה בשלילה ולאחר מכן, שוב קיבלת המערערת מכתב משרד הרישיון המורה לה לבצע קורס נהיגה מוגנת, דבר שגרם לסתוך בין בני הזוג. המערערת הוסיף וטענה כי סוגית אמינות מצלמות ה - א'3 עומדת לדין בbatis המשפט לתעבורה, כאשר במועד הגשת הבקשה הודיעה פרקליטות המדינה כי היא מקיפה את הדו"חות המופקים מצלמות אלו וمشכך, אם תידחה הבקשה להארכת موعد להישפט, יגרום הדבר לעיוות דין למערערת.

עמוד 1

.4. בהחלטת בית המשפט קמא מושא הערעו, נדחתה בקשה המבקשת. נקבע כי משולם הকנס, רואים את המערערת כאילו הודהה במינויו לה, הורשעה ונשאה את עונשה וכי לא נמצא מקום בנסיבות תיק זה לסתות מכלל זה ולפתח את התקן מחדש.

.5. בבקשת לעיון חוזר שהגישה המערערת, נטען כי ביום 6.9.2018 זיכה בית המשפט בעכו נאים בעבירות מהירות שנאכפו על ידי מצלמות א'3, בשל אי הוכחת אמינות המצלמות (תת"ע 13-08-13-4745), דבר מהוועה לטענת המערערת שנייה נסיבות הנוגע לעיוות הדיון שנגרם לה. גם בקשה זו נדחתה על ידי בית המשפט קמא, מן הטעם ששיטים מלאכתו בתיק.

.6. בערעורה, חזרה המערערת על טענותיה כפי שהובאו בבית המשפט קמא והוסיפה כי אכן פסק הדיון שניתן בבית המשפט בעכו אינו מחייב, אך מדובר בתיק עקרוני אשר התנהל זמן רב וזכה להד ציבורי רחב ביותר. בנסיבות אלה, עיוות הדיון שנגרם למערערת מצדיק התערבות בהחלטת בית המשפט קמא והארכת המועד להישפט על הדו"ח, אף שהקנס שולם על ידי בעלہ בתום לב. המערערת הפנתה לפסיקה בה הווארך המועד להישפט אף שהקנס שולם והמשיבה לא ערערה על כך [המ"ש 18-11-13833 (תעבורה תל אביב) אליו טיב נ' מדינת ישראל (11.12.2018); המ"ש 18-8098-12-18 (תעבורה חיפה) 18-12-18 (8098) יורם קלין קדם נ' מדינת ישראל (15.1.2019)]. לטענת ב"כ המערערת, אכן לא נפלה טעות בהחלטת בית המשפט קמא, עת דחה את בקשה להארכת מועד להישפט, אך מאז השטנה המצב המשפטי, נוכח פסק הדיון בו זוoco נאים בבית המשפט בעכו. כיוון, בכל התקדים הקיימים ועומדים בbatis המשפט לתעבורה בארץ, מתוקנים כתבי האישום לעבירות שאין בצדן נקודות וכן מסתיימים. במצב ביניהם זה, הספק אמר לפועל לטובת המערערת, שבקשה עמדה בקריטריונים שנקבעו על ידי בית המשפט העליון.

.7. ב"כ המשיבה טוענת, כי לא נפלה בהחלטת בית המשפט קמא טעות המצדיקה התערבות ולהיפך - ההחלטה מתיחסת עם פסיקת בית המשפט העליון. מרגע ששולם הקנס, הרשותה חלה ולא הובא כל טעם חריג ומיזוח המצדיק את הארכת המועד להישפט. לצד פסקי דין של בתי משפט מחוזיים, אשר דחו ערעוריהם בנסיבות דומות [עפ"ת (מחוזי ירושלים) 18-10-42038, שאנון רחל נ' מדינת ישראל (1.3.19); עפ"ת (מחוזי חיפה) 18-10-5570, בועז פרוי נ' נדינת ישראל (29.1.2018); עפ"ת (מחוזי ירושלים) 18-7334-12-18 יגאל בן דוד נ' מדינת ישראל, (26.12.18); עפ"ת (מחוזי מרכז) 18-10-23415 מיכאל צור נ' מדינת ישראל (24.12.18)]. אין בעובדה שהמשיבה לא ערערה על אותן החלטות שהציגה המערערת, בנסיבותיהן, כדי להוות אכיפה ברנית. הארכת מועד להישפט למי ששלם את הקנס, במצב דברים בו עדין אין הכרעה חלה בعينין אמינות מצלמות ה- א'3, תפוח פתח לא סביר מבחינת עיקון סופיות הדיון ויכולתה של מערכת המשפט להתמודד עם ערעוריהם על הרשותה חלות. המשיבה הפנתה לפסק דין של בית המשפט העליון בע"פ 01/4682, גבריאל לוי נ' מדינת ישראל (10.11.2003, להלן: **עבini גבריאל לוי**), בו עמדת בדיון שאלת אמינותו של מושיר הממל"ז ונקבעו הנחיות חדשות ביחס לשימוש בו ויחד עם זאת נקבע כי "מקום שנאים הווו בנסיבות שיוחסה להם, יש לראות בהודאותם אימונות לתוצאה שהפיק הממל"ז...".

לאחר עיון בהודעת הערעור ובפסקיקה אליה הפנו ב"כ הצדדים ולאחר שמייעת טענות הצדדים, הגעתו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות.

המסגרת הנורמטיבית החלה על העניין, קבועה בסעיפים 229- 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: **חסד"פ**). סעיף 229 (ח) לחסד"פ קובע:

"שלם אדם את הקנס רואים אותו כאילו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את עונשו. אולם הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על אדם ששלם את הקנס ותובע ביטל את הودעת תשלום הקנס לפי סעיף קטן (ג) או על אדם שבית המשפט החליט לקיים את משפטו אף על פי שהוא עבוי באיחור על רצונו להישפט כאמור בסעיף 230."

סעיף 230 לחסד"פ קובע כדלקמן:

"... בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבך שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחויבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפורט בהחלטתו..."

התנאים הקבועים בסעיף 229 (ה) לחסד"פ הם אלה :

"אם שוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות בבקשתו ושמנו ממנה להגישה במועד והוא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המנעה".

מיום 9.4.1987

תיקון מס' 7

ס"ח תשמ"ז מס' 1213 מיום 9.4.1987 עמ' 113 (ה"ח 1703)

230. הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תשליך לו הזמנה למשפט; בית המשפט רשאי, מנימוקים שיירשםו, לקיים את המשפט גם אם ההודעה האמורה ניתנה באיחור. הורשע האדם בבית המשפט על העבירה ונגורז דין לקנס, לא יפחית הקנס מהסכום הנזקוב בהודעת תשלום הקנס, אלא אם כן ראה בית המשפט נסיבות מיוחדות המצדיקות הפתחתו.

מיום 20.6.1990

תיקון מס' 11

ס"ח תש"ג מס' 1311 מיום 22.3.1990 עמ' 111 (ה"ח 1937)

230. הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תשליך לו הזמנה למשפט תוק שנה מיום שנתקבלה הודעתו; בית המשפט רשאי, מנימוקים שירשו, לקיים את המשפט גם אם ההודעה האמורה ניתנה באיחור. הורשע האדם בבית המשפט על העבירה ונגזר דיןו לקנס, לא יפחית הקנס מהסכום הנקבע בהודעת תשלום הקנס, אלא אם כן ראה בית המשפט נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתתו.

מיום 17.1.2010

תיקון מס' 60

ס"ח תש"ע מס' 2223 מיום 17.1.2010 עמ' 310 (ה"ח 456)

230. הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תשליך לו הזמנה למשפט תוק שנה מיום שנתקבלה הודעתו; בית המשפט רשאי, מנימוקים שירשו, לקיים את המשפט גם אם ההודעה האמורה ניתנה באיחור לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחויבים, או מנימוקים מיוחדים שיפרט בהחלתו. הורשע האדם בבית המשפט על העבירה ונגזר דיןו לקנס, לא יפחית הקנס מהסכום הנקבע בהודעת תשלום הקנס, אלא אם כן ראה בית המשפט נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתתו.

כך, מקום בו לא ידע ולא יכול היה אדם לדעת כי אישום תלוי ועומד נגדו, עשוי להימצא הצקה לחריגה מסד הזמןים הקבוע בחסדי"פ להגשת הבקשה להישפט (ראה: רע"פ 07/2096 וכבי נ' מדינת ישראל, 1.5.2007).

10. בעניינו, המערערת איננה טוענת לקיומו של התנאי הקבוע בסעיף 229 (ה) לחסדי"פ, היינו - שהבקשה להישפט לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות בה ושמנו ממנה להגשה במועד. כאמור, מדובר בדי"ח אשר נשלח למעערערת כבר בחודש אפריל 2017, המערערת לא טענה כי לא קיבלה או לא ידעה עליו, אף בעלה, שתצהירו תמר בבקשת המערערת, לא טען זאת. הבקשה להארכת מועד להישפט הוגשה כשנה וארבעה חודשים לאחר מכן, היינו - באיחור ניכר, ושוב - בלי שנטען בה כי היא לא הוגשה במועד בשל סיבות שאין תלויות בבקשת.

11. עולה מטענות המערערת כי בקשה להוגשה באיחור ניכר ובודיעבד וזאת רק משהתברר לה כי היא מחויבת בבחירה אמצעי תיקון של משרד הרישוי, עקב צבירת נקודות. עם זה, כשלעצמם, איננו מצדיק את(aract) המועד להישפט (ראה: רע"פ 12/2754 פול ביסמוט נ' מדינת ישראל, 19.4.2012).

12. המערערת, אפוא, איננה טוענת לקיום התנאים הקבועים בסעיף 229(ה) לחסדי"פ, אלא לקיומו של נימוקים מיוחדים אשר הצדיקו את(aract) המועד להישפט, על פי סעיף 230 לחסדי"פ. דא עקא, שהnimokim שהעלתה המערערת, אין בהם משום נימוקים מיוחדים כאמור:

.13 אשר לטענה כי בעלה של המערערת הוא שנגה ברכב הרשות על שמה - טענה זו איננה מבססת חשש לעיוות דין כלפי המערערת (ראה: רע"פ 77097 שמעון סאסי נ' מדינת ישראל 13.11.2013 וכן דברים שכתבתי בעניין זה בעפ"ת 42642-12-17).

.14 אשר לטענות בעניין אמינות מצלמות ה - א'3 ראשית, פסק הדין של בית המשפט לטעורה בעכו, עליו נסמכת המערערת בעניין זה, אין בו ממשום קביעה כי מצלמות הא'3 אינן אמינות, אלא כי לא הוכח על בסיס העדויות שהובאו לבית המשפט באותו עניין, כי כך הוא הדבר. מכל מקום, אין מדובר בתקדים מחייב.

.15 שאלת אמינות מצלמות ה - א'3 עומדת ביום לדין וטרם הוכרעה, ובמובן זה אכן מדובר ב"תקופה ביןימים". אלא שלא הרי נאשם שטרם הורשע בדיון, כהרף נאשם שהרשעתו חולטה בכל הנוגע לנאים שטרם הורשע, יכול ויהיה בטעם זה, של שאלת אמינות המצלמות, כדי להצדיק את פתיחת שעריו בבית המשפט בפניו אף אם הגיע בקשו להישפט באיחור. אלא שאדם ששילם את הקנס, רואים אותו כאילו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את עונשו (סעיף 229(ח) לחסד"פ ולפיקר, לא תשמעו טענותו בדבר אמינות המצלמות, בדומה לפסקית בית המשפט העליון בעניין גבריאל לוי, אשר דין בסוגיה דומה של אמינות מכשיר הממל"ז. בWOODAI זהה הדין מקום בו הבקשה הוגשה תקופה כה משמעותית לאחר ביצוע העבירה ותשלום הקנס).

.16 כאמור, המערערת הגישה שתי החלטות של בית משפט לטעורה, בהם חרף תשלום הקנס ובשים לב לטענה בעניין אמינות המצלמות, הוארך המועד להישפט. מדובר בפסק דין של בית משפט לטעורה, שעה שבתי המשפט המחויזים, בפסק דין אליו הם הפנתה המשיבה, קבעו כאמור אחרת ודעתם כדעתם. מכל מקום, בנסיבות להן טענה המשיבה בטיעוניה בפניי, אין לראות בעובדה שהמשיבה לא ערערה על החלטות אלה, כדי להצביע על אכיפה בררנית מצדיה.

.17 על יסוד האמור לעיל, הגעתו לכל מסקנה כי לא נפלה טעות בההחלטה בית המשפט קמא ולפיקר, הערעור נדחה.

המציאות תמסור פסק דין זה לב"כ הצדדים.

ניתן היום, כ"ד אדר ב' תשע"ט, 31 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.